והלכתא כרב פפא. אין למתוה להכת קי"ל פרוץ כעומד מומר וכפ"ב דמולין (ד' כט.) מסיק לכ"ע ממזה על ממזה אינו כרוב ומיעוט עלה להיות למנוי והכת לא מיעוט לה ושמת יש למלק בין מחיצות לאיסור ומומסה:

אי מוקי לה בי מיצעי הוה ליה עומד מרובה על הפרוץ שב' רוחות. ולא הוה ליה עומד משום דאתי מורת דהתי גיסא והתי גיסא ומבטל ליה לעילתי [ט] ומקשה להשר מקומי דאכתי נעביד פחות מג' ומבל ומשהו ופחות מג' ומלי ומבל ומשהו ולמה לי עוביו יתר על טפח ושמת בעגין זה אתי למיטעי:

עירב

אתאן לרבן שמעון בן גמליאל דאמר [ט] פחות מארבעה לבוד דאי רבנן משלשה ועד ארבעה שלשה וארבעה חד הוא [י] אמר אביי מדרישא רבנן סיפא נמי רבנן ומודו רבנן דכל למישרא כנגדו אי איכא מקום ארבעה חשוב ואי לא לא חשיב רבא אמר מדסיפא רבן שמעון בן גמליאל רישא נמי רבן שמעון בן גמליאל אמרי' לבוד [כ] הני"מ למעלה אבל למטה הוה ליה כמחיצה שהגדיים בוקעין בה לא אמרי' לבוד תא שמע [כא] דפנות הללו שרובן פתחים וחלונות מותר ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ שרובן סלקא דעתך אלא שריבה בהן פתחים וחלונות מותר ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ הא כפרוץ אסור תיובתא דרב פפא תיובתא והילכתא כוותיה דרב פפא [כב] תיובתא והילכתא אין משום דדייקא מתני' כוותיה דתנן לא יהו פרצות יתירות על הבנין הא כבנין מותר: **מתני'** [כג] מקיפין שלשה חבלים זה למעלה מזה וזה למעלה מזה ובלבד שלא יהו בין חבל לחבירו שלשה טפחים שיעור חבלים [כד] ועוביין יתר על טפח כדי שיהא הכל עשרה טפחים מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו שלשה טפחים בשיירא דברו דברי ר' יהודה וחכמים אומרים [כה] לא דברו בשיירא אלא בהווה כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה דברי רבי יוסי בר' יהודה [כו] וחכמים אומרים אחד משני דברים: **גמ'** אמר רב המנונא אמר רב הרי אמרו עומד מרובה על הפרוץ בשתי הוי עומד בעי רב המנונא בערב מאי אמר אביי תא שמע שיעור חבלים ועוביין יתר על טפח שיהו הכל עשרה טפחים ואי איתא למה לי יתר על טפח ליעביד פחות שלשה וחבל משהו פחות משלשה וחבל משהו פחות מארבעה וחבל משהו ותיסברא האי פחות מארבעה היכא מוקים ליה אי מוקים ליה תתאי הוה ליה כמחיצה שהגדיים בוקעין בה אי מוקים ליה עילאי אתי אוירא דהאי גיסא ודהאי גיסא ומבטל ליה אי מוקים ליה במיצעי הוה ליה עומד מרובה על הפרוץ משתי רוחות שמעת מינה עומד מרובה על הפרוץ משתי רוחות הוי עומד אלא רב המנונא הכי [כז] קא מיבעיא ליה כגון דאייתי מחצלת דהוי ז' ומשהו וחקק בה ג' ושבק בה ד' ומשהו ואוקמיה בפחות מג' רב אשי אמר מחיצה תלויה איבעיא ליה [כח] כדבעא מיניה רבי טבלא מרב מחיצה תלויה מהו שתתיר בחורבה א"ל אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים קל הוא שהקלו חכמים במים: מקיפין בקנים וכו': בשיירא אין ביחיד לא והתניא ר' יהודה אומר התירו ליחיד יותר מבית סאתים כדאמר רב נחמן ואיתימא רב ביבי בר אביי לא נצרכא אלא ליתן להן כל צרכן ה"נ ליתן להן כל צרכן היכא איתמר דרב נחמן ואיתימא רב ביבי בר אביי אהא דתנן כל מחיצה שאינה של שתי וערב אינה מחיצה דברי ר' יוסי בר' יהודה ומי א"ר יוסי בר' יהודה הכי והתניא אחד יחיד ואחד שיירא לחבלים ומה בין יחיד לשיירא יחיד נותנין לו בית סאתים שנים נותנין להם בית סאתים ג' נעשו שיירא ונותנין להן בית שש דברי ר' יוסי ברבי יהודה וחכמים אומרים אחד יחיד ואחד שיירא נותנין להן כל צרכן [כט] ובלבד שלא יהא בית סאתים פנוי אמר רב נחמן ואיתימא רב ביבי בר אביי לא נצרכא אלא ליתן להן כל צרכן: דרש רב נחמן משום רבינו שמואל יחיד נותנין לו בית סאתים ב' נותנין להו בית סאתים ג' נעשו שיירא ונותנין להן בית שש שבקת רבנן ועבדת כר' יוסי ברבי יהודה הדר אוקים רב נחמן אמורא עליה ודרש [ל] דברים שאמרתי לפניכם טעות הן בידי ברם כך אמרו [לא] יחיד נותנין לו בית סאתים שנים נותנין להן בית סאתים שלשה נעשו שיירא ונותנין להן כל צרכן

רישא

שלשה לו יותר מיבעיא ליה לרב המנונא לי מבטל לעומד לפרוץ [לב] שממתמיו הוחיל ופחות ממנו לו לא: **אלא כמים.** להתיר למלאות כגון גוזטרא שהיא למעלה מן המים בפרק כילד משמתפין (לקמן ד' פז:): **כל מחיצות שבת.** כהגך מחיצות רשויות שהן לשבת דערב קאמר שהתירום לרבים ע"י החמר: **לא תסירום ליחיד.** לי הקיף בהן יותר מבית סאתים ואף על גב שהוקף לדירה שהרי לדור בהן גלולי שבת הקיפום מערב שבת הא בית סאתים מיהא שרי: **ליתן להן כל צרכן.** להא דקאמר רבי יהודה בשיירא דכרו ולא ליתיל ליתן לו כל צרכו בהגך מחיצות קאמר אבל בית סאתים ולמי לדירה הקיפה והא שיירא עדיפא דיהבינן להו כל צרכן: **לחבלים.** מומר בהיקף מבלים אע"פ שאין כאן לולא ערב: **נותנים לו בית סאתים.** בממילה זו אבל בממילה מעלייתא כמה דצעי: **שלא יהא בית סאתים פנוי. שלא** יקיפו יותר מכדי צרכן בית סאתים: **ליתן לכם כל צרכן.** הא דקאמר רבי יוסי דמתני' דאיזה מחיצה תהא מחיצה היא לבית סאתים לכל צרכן אבל מחיצה היא לבית סאתים לפחות ולבית שם לשיירא:

רישא

אתמן לרשב"ג וכו'. כלומר עד ד' ולא ד' בכלל דהא תנא בבא מחמירתי כל שהוא ד' ומד' עד י' למות אתמן לרשב"ג דקא מפליג נמי בין פחות מד' לד': ה"ג **דאי רבנן מג' ועד ד' ג' וד' חד הוא.** מג' ועד ד' כתמיה היכי מפליג ד' מג' לקתני עד ולא עד בכלל דתני סיפא כל שהוא ד' כו' הא לרבנן ג' וד' חד הוא: **הני מילי למעלה.** כעין קורה: **מתני' מקיפין ג' חבלים.** לשיירא שאמתה בנקעה קלי [טו:]: **זה למעלה מזה.** על גבי יתדות סביב מן התחתון לקרקע פחות מג' והוי כולו עומד בכלבוד דמי וממנו לאתלעי פחות מג' הרי שפה עומד פחות מ' משהויין בשני החוירין ומתלעי לעילון פחות משלשה הרי בשלשה חוירין תשעה עומד פחות שלשה משהויין: **שיעור עוביו החבלים יותר על טפח.** שלשה משהויין כדי שיהו הכל עשרה טפחים: **ומקיפין בקנים.** נעוצים ועומדים. זו היא תחילה של שתי שאר לכל של חבלים היתה תחילה של ערב: **בשיירא דכרו.** הקילו אלמן שתין לריכין אלא לו שתי לו ערב שתי כגון קנים ערב כגון חבלים לכל ליתיל לן הקילו על שיהא כה שתי וערב: **כל תחילה שהיא כו'.** רבי יוסי פליג עליה לתנוה דתתני וקתמר לתפילו לשיירא בעינן שתי וערב: **אחד משני דברים.** לו שתי לו ערב: **גמ' הרי אמרו עומד מרוכה על הפרוץ בשתי הוי עומד.** תע"ג דתיכא פרלות כדתנן לעיל (פה) והא יהו פרלות יתירות על הבנין ופתם בלי בהמה של שתי הוי שעומד על גבי קרקע: **בערב מאי.** מתכלים דמתני' ליכא למילף הכשירא דהתם כולו עומד הוא לכלבוד דמי: **לעביד.** תויר אתמר פחות מג' ומבל משהו וכן שני דהוי להו שפה עומד והתויר השלישי פחות מלרגעה ומבל משהו ותיתכשר פירלת הד' בעומד של שפה: **שהגדיים בוקעין בה.** ותפילו למעלה ממנו עומד ד' טפחים שלימין הם קיימת לן ממילה תלויה היא מתרת: **מילתי.** בתויר השלישי שהוא עליון: **אפי תויא.** לה רב חסדא ורבי יוחנן: **ודהאי גיסא.** שממנו ולמתלעי דהוי נמי תויר כיון דהוי יותר מבלשה ומבטל ליה למבל ואין כאן אלא ד' מתמוים: **ואי מוקי לה בתמלעי.** אין כאן עומד מרוכה על הפרוץ אלא אם כן מלרף שתי רוחות לבטלו: **אלא.** כיון דלא משכחת לה לב המנונא הכי [לג] קמיבעיא ליה: **ובבך בה ד'.** שלימין למעלה ומשהו למטה: **ומוקמיה.** להך גיסא דמשהו פחות מג' שמוך לקרקע דהשתא הוה ליה עומד מרוכה על הפרוץ מהת אתת ותויא דהתי גיסא ודהאי גיסא נמי ליכא למיתר הוחיל ועומד מרוכה על התויר דתומיה מיניה: **מחילה שלויה מיבעיא ליה.** מחלנת עשרה שהגדיהה מן הקרקע שלשה לו יותר מיבעיא ליה לרב המנונא לי מבטל לעומד לפרוץ [לב] שממתמיו הוחיל ופחות ממנו לו לא: **אלא כמים.** להתיר למלאות כגון גוזטרא שהיא למעלה מן המים בפרק כילד משמתפין (לקמן ד' פז:): **כל מחילות שבת.** כהגך מחילות רשויות שהן לשבת דערב קאמר שהתירום לרבים ע"י החמר: **לא תסירום ליחיד.** לי הקיף בהן יותר מבית סאתים ואף על גב שהוקף לדירה שהרי לדור בהן גלולי שבת הקיפום מערב שבת הא בית סאתים מיהא שרי: **ליתן להן כל צרכן.** להא דקאמר רבי יהודה בשיירא דכרו ולא ליתיל ליתן לו כל צרכו בהגך מחילות קאמר אבל בית סאתים ולמי לדירה הקיפה והא שיירא עדיפא דיהבינן להו כל צרכן: **לחבלים.** מומר בהיקף מבלים אע"פ שאין כאן לולא ערב: **נותנים לו בית סאתים.** בממילה זו אבל בממילה מעלייתא כמה דצעי: **שלא יהא בית סאתים פנוי. שלא** יקיפו יותר מכדי צרכן בית סאתים: **ליתן לכם כל צרכן.** הא דקאמר רבי יוסי דמתני' דאיזה מחילה היא מחילה היא לבית סאתים לכל צרכן אבל מחילה היא לבית סאתים לפחות ולבית שם לשיירא:

רישא

שנים נותנין להם בית סאתים. כמאן, כר' יוסי בר' יהודה דאמר תוארל ואבוה קאי כוותיה, דתניא ר' יהודה אומר במחיצות שבת לא התירו ליחיד אלא בית סאתים. (ועוד) שלשה נעשו שיירא ונותנין להן כל צרכן.

עין משפט נר מצוה

קד א ב ג מיי' פט"ו מהלכי שבת הלי' יח סמנ עשין דרבנן ג טוש"ע או"ח סי' שפב ס"ה:
קה ד ה מיי' שם הלי' יג סמנ שם טוש"ע או"ח סי' שם סעיף ג:

רבינו חננאל

ת"ש דפנות הללו שריבה בהן פתחין וחלונות כשיירין וכלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ, תיובתא דרב פפא תיובתא, והילכתא כרב פפא דפרוץ כעומד מרובה, משום דדייקא מתני' כוותיה, דקתני לא יהו פרצות יתירות על הבניין, יתירות הוא דאסיר הא כבנין שרי, ואף על גב דסלקא בתיובתא, מתני' מקיפין שלשה חבלים כו'. בעי רב המנונא עומד מרובה על הפרוץ בשתי ודאי הוי עומד בערב מאי, כגון דאייתי מחצלת שבעה ומשהו וחקק בה שלשה ושבק בה ארבעה מלמעלה ומשהו מלמטה ושלשה באמצע, ולא אישתיר. ואתינן למימשטא מיהא, ת"ש שיעור חבלים עובייין יתר על טפח כדי שיהא הכל י' טפחים כו'. רב אשי אמר מחיצה תלויה, ופשטא אין איבעיא ליה, ופשטא אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים קל הוא שהקלו חכמים במים. מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו ג' טפחים, בשיירא דברו רבי יהודה, ואקשינן בשיירא אין ביחיד לא, והתניא ר' יהודה אומר במחיצות לא התירו ליחיד אלא בית סאתים שהן ע' אמה ושיירים על ע' אמה ושיריים, הנה דין זה של מחיצות אפי' ליחיד, ופרקינן מתני' דקתני בשיירא ולא ליחיד ליתן להן כל צורכן. פי' קסבר ר' יהודה לשיירא נותנין לה כל צורכה אבל ליחיד אין נותנין לו אלא בית סאתים בלבד, וכדרב ביבי דאמר (בהא) [אהא] דתנן כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה, דברי ר' יוסי בר"ר, איני והא תניא אחד יחיד ואחד שיירה בחבלים, ומה בין יחיד לשיירא יחיד נותנין לו בית סאתים, שנים נותנין להם בית סאתים, שלשה נעשו שיירא, ונותנין להם בית שש, דברי ר' יוסי בר' יהודה. וחכמי אי אחד יחיד ואחד שיירא נותנין להם כל צורכן, ובלבד שלא יהא בית סאתים פנוי, הנה ר' יוסי בר' יהודה מתיר במחיצה אע"פ שאינה של שתי ושל ערב, ופריק רב ביבי אין שתי בלא ערב או ערב בלא שתי הויא מחיצה, מיהו אין נותנין לשיירה כל צורכה עד שתהא מחיצה עשויה שתי וערב. דרש רב נחמן [מצר] שתשמישה לאויר יחיד נותנין לו בית סאתים, כחצר המשכן שהוא ק' אמה על נ' רוחב והוו בית סאתים, ונקראת חצר והויא עמודים ועלירין קלעים כדרך הולכי מדברות, למיכך למדי מן המשכן.

מסורת הש"ס

א) [לעיל ט. וש"נ], ב) [לעיל ד:], ג) [לעיל יח.], ד) [לעיל יט.], ה) [לעיל ו', וש"נ], ו) [ל"ל עוקין וכן היכיל במשנה שבמשניות והיכיל ומכ"ל], ז) [כפ"ח היכיל], ח) שבת קא. לעיל יב. ולקמן מח. פר:, ט) [שבת קג: וש"נ], י) כפ"ח: היכי, יא) כפ"ח: מבטל עומד פרוץ, יב: מבטל לעומד פרוץ, יג: מבטל העומד לפרוץ, יד) [עי' לעיל ד' ו' ע"ב תוס' ד"ה ואלבעיים].

גליון הש"ס

גמ' אמר אביי מדרישא. כעין זה בכ"ק דף מ ע"ב:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] גמ' וכי מרבה מתמרי לעגל נמי מילי למעלה. עי' ריטב"א לייבב מלי דקאמר מלעיל דף ט. ומיל"ש:

מוסף רש"י

דאמר פחות מארבעה לבוד. רבן שמעון סבירא ליה כבל דוכתא פחות מד' כלבוד דמי (לעיל ט.). הני מילי למעלה. כגון קורה דהיינו מבימל זה ואינה טוענת לכותל אחר דאילעי לה רבא"ב ורבנן (לעיל יג.) שרובן סלקא דעתך. כיון דרובן פתחים וחלונות הוה ליה פרץ מרובה, והיכי מלי מר למיתני ובלבד שיהא עומד מרובה, אלא שריבה בהן פתחים וחלונות. שעשה בהן כרכה פתחים וחלונות כבית סביב, מותר ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ. שיהא כן פחות לפחות יותר מבדי פחת (ל"ל ל.). מקיפין בקנים. ותע"פ שאתה קנה אינו אלא אחד אלמנע, ה"ק כן קנה לקנה שלשה טפחים חבר משהו, ותילת פרוץ מרובה על העומד שביד ממ, דתמרינן לעיל ויהי ליה כולו עומד (שבת ד.). מחיצה תלויה. שאתתר בחורבה. שרך לעיות כה מחיצות שנעלו מחתיכון וקיימות מלמעלה. ותלויות, מהו שתתיר לבטלו בחורבה שלא תהא כפרוצה לרה"ר (שבת קא.). אלא במים. כגון גוזטרא שהיא למעלה מן הים דתנן (לקמן פז:) דעשה ממילה מלויה קניב ומתלת. וכן כיר שכן שתי מלויות וחלקו בחתילה מכלן וחם מכלן ותע"פ בלא עירבי (שבת קא.).